

Sygnatura akt IV P 338/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

O., dnia 12 września 2019 r.

Sąd Rejonowy w (...) IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Bulkowski

Protokolant: st.sekr.sąd. Joanna Racis

po rozpoznaniu w dniu 12-09-2019 r. w (...) na rozprawie

sprawy z powództwa P. S. (1)

przeciwko Agencji (...) w W.

o odprawę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 13.500 złotych (trzynaście tysięcy pięćset) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 28 września 2016 r., do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.700 złotych (dwa tysiące siedemset) tytułem zwrotu kosztów procesu - kosztów zastępstwa procesowego;
3. nadaje wyrokowi w pkt 1 rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 6.124 złotych (sześć tysięcy sto dwadzieścia cztery)
4. nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – SR w (...) kwotę 300 złotych (trzysta) nieopłaconych kosztów sądowych.

SSR Tomasz Bulkowski

Sygn. akt IV P 338/19

UZASADNIENIE

Powód P. S. (1) w pozwie skierowanym przeciwko Agencji (...) w W. (...)wniósł o zasądzenie na jego rzecz tytułem odprawy kwoty 13.500 złotych wraz z odsetkami od dnia 28 września 2016 roku do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Powód podał, że został odwołany ze stanowiska Kierownika Biura Powiatowego (...) z przyczyn jego niedotyczących, podnosząc jednocześnie, iż pracodawca nie wskazał żadnych przyczyn, świadczących o tym, że P. S. (1) przyczynił się do rozwiązania stosunku pracy. Zdaniem powoda, mając na uwadze przepisy ustawy o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników winien on otrzymać odprawę.

W odpowiedzi na pozew Agencja (...) w W. wniosła o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych. Pozwana wskazała, iż zgodnie z przepisem 70 §1 k.p. pracownik zatrudniony na podstawie powołania może być w każdym czasie – niezwłocznie lub w określonym terminie – odwołany ze stanowiska przez organ, który go powołał. Powołując się na wyrok SN strona pozwana wskazała, że odwołanie pracownika ze stanowiska musi być dokonane w formie

pisemnej , lecz nie musi zawierać przyczyny odwołania , zaś pracownik zatrudniony na podstawie powołania nie może kwestionować skutecznie odwołania równoznacznego z wypowiedzeniem umowy o pracę ze względu na brak uzasadnionej przyczyny. Ponadto strona pozwana podniosła, iż nie wskazała w akcie odwołania powoda przyczyn rozwiązania stosunku pracy, gdyż nie była do tego zobowiązana przepisami prawa. Podstawa odwołania nie były przyczyny leżące po stronie pracodawcy, lecz indywidualne przesłanki, którymi kierowała się Dyrektor (...) , wynikające z oceny pracy powoda.

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny:

Powód P. S. (1) od dnia 7 listopada 2002 roku był zatrudniony w Agencji (...) w pełnym wymiarze czasu pracy. początkowo na stanowisku specjalisty, następnie starszego specjalisty i kolejno głównego specjalisty. Z dniem 5 sierpnia 2008 roku powód został powołany na stanowisko Kierownika Biura Powiatowego w O. w (...) na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy. Powód zajmował stanowisko Kierownika Biura Powiatowego w O. do dnia 1 lutego 2016 roku.

(okoliczność niesporna, nadto dokumenty w aktach osobowych powoda)

Przez cały okres zatrudnienia nie było zastrzeżeń do pracy Powoda. Powód otrzymywał nagrody przyznawane w Agencji oraz ustne pochwały od swoich przełożonych. Ostatnią ocenę pracy powód przechodził 11 lutego 2015r. uzyskując 117 punktów, uzyskując we wszystkich kryteriach maksymalne wyniki, poza jednym gdzie uzyskał ocenę 3 w czterostopniowej skali.

(dokumenty w aktach osobowych: pismo z dnia 01.11.2003; kwestionariusz oceny k.65 i n., k.114, k.118, k.131, k.133, k.138, przesłuchanie P. S. k 29-29v)

Dnia 28 stycznia 2016 roku odwołano P. S. (1) ze stanowiska Kierownika Powiatowego w (...) Biurze Powiatowym (...) Agencji (...). Stosunek pracy pomiędzy stronami został rozwiązany z upływem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia z dniem 27 września 2016 roku. Pracodawca nie wskazał przyczyny odwołania powoda ze stanowiska.

(okoliczności niesporne, nadto dokumenty w aktach osobowych powoda)

Pozwany w styczniu 2016r. odwołał ze stanowisk 47 osób, w lutym 2016r. 291 osób, zaś w marcu 2016r. 33 osoby.

(niesporne – informacja od pozwanego)

Miesięczne wynagrodzenie powoda obliczane jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy wynosiło 6.124 zł.

(niesporne – zaświadczenie k.23)

Ustalony stan faktyczny nie był sporny i wynikał z dokumentów oraz zeznań powoda. Strona pozwana nie zaoferowała żadnych dowodów, które podważałyby wiarygodność zeznań złożonych przez powoda. Powód zeznał przy tym spontanicznie, a jego zeznania jawiły się szczerze. Zdaniem sądu liczba osób odwołanych ze stanowisk u pozwanego w okresie od stycznia do marca 2016r. może wskazywać – jak sugerował powód – że było to wynikiem decyzji politycznej. Podkreślić jednak trzeba, że dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy nie jest istotne dociekanie czy właśnie z tych powodów doszło do rozwiązania stosunku pracy, zwłaszcza iż sam pozwany nie wskazywał, aby przyczyną odwołania były względy polityczne.

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie powoda zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W pierwszej kolejności Sąd pragnie zwrócić uwagę na treść art. 70§1 kodeksu pracy, zgodnie z którym pracownik zatrudniony na podstawie powołania może być w każdym czasie - niezwłocznie lub w określonym terminie -

odwołany ze stanowiska przez organ, który go powołał. Dotyczy to również pracownika, który na podstawie przepisów szczególnych został powołany na stanowisko na czas określony.

Stosunek pracy nawiązany na podstawie powołania pozbawiony jest rygorów związanych z jego rozwiązaniem, charakterystycznych dla stosunków pracy nawiązanych w oparciu o umowę o pracę. W szczególności pracodawca może w każdym czasie odwołać zatrudnionego na podstawie powołania pracownika, bez obowiązku uzasadniania przedmiotowej decyzji. Odwołanemu pracownikowi nie służą w związku z tym roszczenia o przywrócenie do pracy bądź odszkodowanie z tytułu niezasadnego rozwiązania stosunku pracy.

W przedmiotowej sprawie przedmiotem żądania pozwu była odprawa pieniężna z tytułu rozwiązania stosunku pracy, którą wywodził z uregulowań zawartych w ustawie z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników. Zgodnie z art.11 ww. ustawy jej przepisów nie stosuje się wyłącznie do pracowników zatrudnionych na podstawie mianowania. Objęte nim regulacje dotyczą niewątpliwie zarówno pracowników zatrudnionych w oparciu o umowę o pracę jak i na podstawie powołania. Przedmiotem rozpoznania w sprawie z powództwa odwołanego pracownika, dochodzącego odprawy pieniężnej, nie jest zasadność decyzji pracodawcy w aspekcie istnienia istotnych powodów, uzasadniających decyzję pozwanego pracodawcy.

Artykuł 10 ust. 1 ustawy z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników, przyznaje prawo do odprawy pieniężnej również pracownikom odwołanym, jeżeli tylko odwołanie nastąpiło z przyczyn niedotyczących danego pracownika, niezależnie od celowości i zasadności decyzji pracodawcy. Ciężar wykazania, że odwołanie nastąpiło z przyczyn dotyczących pracownika spoczywa na pozwanym pracodawcy (patrz: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23.07.2009 r. II PK 30/09).

W przedmiotowej sprawie pozwana wskazała, iż podstawą odwołania były indywidualne przesłanki, którymi kierowała się Dyrektor (...), wynikające z oceny pracodawcy.

Pozwana nie przedstawiła żadnych dowodów, które świadczyłyby o tym, iż to po stronie powoda leży przyczyna odwołania go ze stanowiska (niewywiązywanie się z powierzonych obowiązków, negatywna ocena pracownika). Z zebranego materiału dowodowego, zwłaszcza znajdującego się w aktach osobowych powoda jednoznacznie wynika, że P. S. (1) był pracownikiem o wysokich kwalifikacjach, sumiennie i rzetelnie wykonującym swoje obowiązki. Powyższe zostało potwierdzone arkuszami ocen pracownika, z których jednoznacznie wynika, iż pracownik wykonywał powierzone mu obowiązki celująco.

Uprawnienie Agencji (...) jako pracodawcy do swobodnego doboru pracowników zajmujących stanowiska kierownicze i rozwiązania stosunku pracy z powołanym pracownikiem w dowolnym czasie, nie oznacza pozbawienia powoda prawa do odprawy pieniężnej, jeżeli przyczyna odwołania nie leżała po jego stronie. Artykuł 10 ust. 1 w zw. z art.11 powołanej ustawy nie pozostawia w tym zakresie żadnych wątpliwości.

Mając powyższe na uwadze sąd na podstawie powołanego przepisu prawa oraz art. 8 ust. 1 pkt 3 w/w ustawy zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 13.500,00 zł tytułem odprawy pieniężnej w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od 28.09.2016r. do dnia zapłaty. Odprawa powinna być wypłacona w dniu rozwiązania stosunku pracy, wobec czego żądanie zasądzenia odsetek za opóźnienie od dnia następnego znajduje uzasadnienie w treści art.481§1kc w zw. z art.300kp (tak też trafnie SN w wyroku z 21.10.1999r. I PKN 320/99).

Na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 5 w zw. z § 9 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie zasądzono od pozwanej na rzecz powoda kwotę 2.700 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Na podstawie art. 477 2 § 1 k.p.c. wyrokowi nadano rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 6.124 zł stanowiącej wysokość jednomiesięcznego wynagrodzenia powoda, zgodnie z przedłożonym przez pozwaną zaświadczeniem (k-23).

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nakazano ściąganie od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego w (...) kwoty 300 zł tytułem opłaty sądowej od której uiszczenia powód był zwolniony.

SSR Tomasz Bulkowski